

İlk insanın Adem mi olduğu yoksa insanın önceleri insansız olan doğanın evrimi sonucu mu ortaya çıktığı yoksa önceleri insansız olan doğanın evrimi sonucu ilk insan olarak Adem'in mi ortaya çıktığı sorusu salt kuramsal bir sorudur. O dönemi kimsenin şimdi yeniden yaşaması olanaklı değildir. Pratikte bu soru tam bir belirsizlik olarak kalır. Anlamlı yanıt aranıyorsa kuramsal olarak hiç bir konuda kesin yanıt bulunamaz. Bu sorunun anlamlı bir yanıtı yoktur.

12 Eylül 1980'i takiben yaşanan ve hala yaşanmayı sürdüren sürecin ilk evrelerinden beri sosyalist düşünüşü pratik sosyalistliğin bileşenlerinden biri olmaktan çıkarıp pratiklerden kopuk salt düşünce olarak yalıtma çabası bir yandan sosyalist pratiklere katılanların çok ağır, orantısız biçimde cezalandırılmasıyla diğer yandan sosyalistlik adına simgelerle düşünüp simgesel olarak davranmanın ödüllendirilmesiyle yürütüldü, yürütülüyor.

Bu simgesel sosyalistliklerin en başında hali hazırda ayrıntılarının ezici çoğunluğunda bilimsel bir yasanın koşulu olan somutluğa ulaşamamış olan Darwin kökenli evrim kuramını savunmak ve Müslümanı özellikle de Müslümanlığın her türlü zulme, sömürüye ve tahakküme karşı başkaldırıcı teşvik eden yönlerine vurgu yapanları hakir görmek geliyor.

Bir sendikacı Tuzla'daki mümin tersane çalışanıyla karşılaştığında eylem yerine Cuma'ya gitmelerine hayıflanır. Şiirini beğendiğim, solcu olduğuna kuşku duymadığım değerli bir şair, Müslümanlığı (Hegelyen kavramlarla söylersek kendisi için alıp) neredeyse sosyalist savaşımın asli nesnesine dönüştürür.

Bu simgelerle savaşımın sosyalizme giden yol konusunda şöyle bir izlenim oluşuyor. Dünyanın mümin çalışanlarının tümü gücendirdikleri sosyalistlerin gönlünü almak için önce imanlarını yitirip Darwinist olacaklar; sosyalist, gelecek, onlara o geniş lütüfkârlığıyla, o derin özgeciliğiyle sınıf bilincini aktaracak; bilinçlenen çalışanlar sosyalisti taparcasına izleyip onun öncülüğünde sosyalizmi kuracaklar ve o sosyalisti ilelebet yüksek şahsiyetler olarak yürek ve bilinçlerinde taşıyacaklar.

Bırakalım bunları. Mümin çalışan yanında namaz kılan taşeronun kendisini nasıl

sömürttüğünü imanından hiç bir şey yitirmeden fark edebilir.

12 Eylül sonrası sürecin başarısının doruğu sosyalist olduklarından kuşkulanmamızı gerektirecek hiç bir neden bulunmayan değerli insanlardan oluşan, tüzükleri, programlarıyla sosyalizme dişe dokunur bir aykırılık göstermeyen parti ve örgütlerin, halkla ilişkiler sektörüne sosyalizmin bütün simgelerini taşıyan, sosyalist etiketli kalifiye elaman yetiştirme kurumları haline gelmesidir.

Bu burjuva kurum ve kuruluşlardan medet ummayı bırakıp, sosyalistliği simgelerden yola çıkarak düşünme biçiminde değil ifadesini “düşünerek yapma ve yaparak düşünme” sözünde bulan düşünme pratik birliğine dayalı davranış olarak kavrayanların, bir yandan burjuvalaştırılmış kurum ve kuruluşları yeniden devrimcileştirecekleri, bununla sınırlı kalmayıp devrim ateşini insan yaşamının her yanına ulaştıracakları bir döneme girdiğimizi düşünüyorum.

Ramazan'ın getirdiğinden müminin emin olduğu hayırlardan herkesin yeterince nasipleneceği yaşama ulaşmamız dileğiyle, şaşırmış sosyalistleri simgelerle savaşımı bırakıp sınıfsız, saflaşmasız, sömürsüz, özgür yaşam için pratiğe davet ederim.